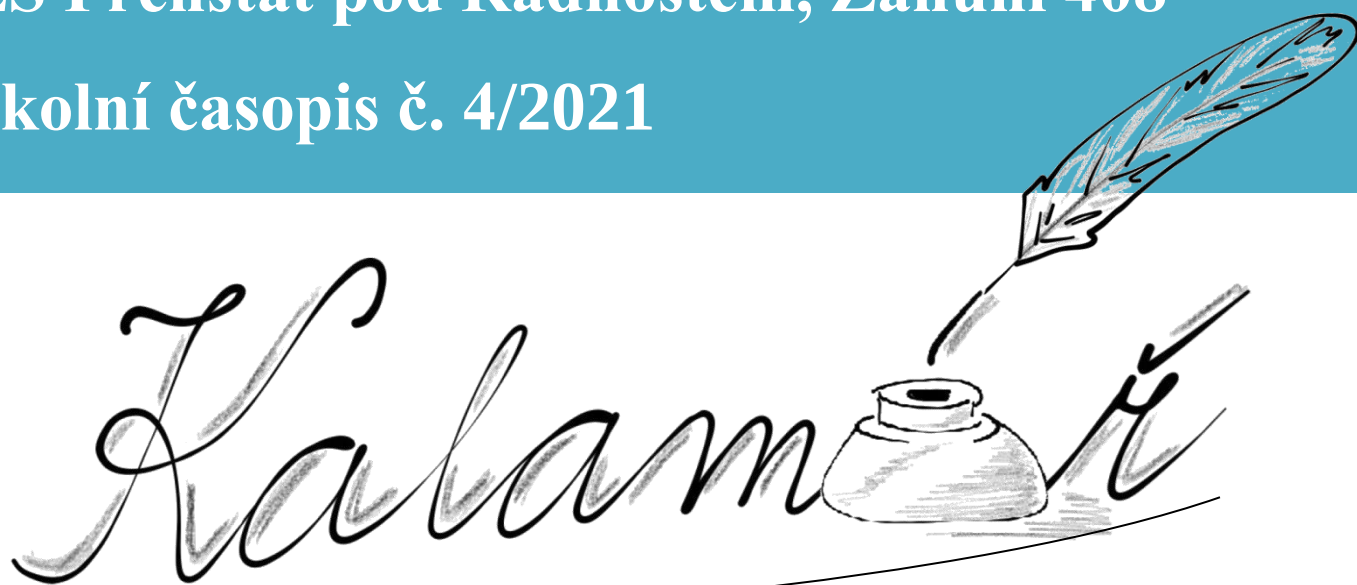

ZŠ Frenštát pod Radhoštěm, Zahuní 408

Školní časopis č. 4/2021

Horolezci, horolezkyně, horolezčata - na Rabštejně

Cyklovýlet na Horní Bečvu

Nové tváře v naší škole

Záchrana ježka na podzim?

ÚVODNÍ SLOVO

Školní rok je v plném proudu a já Vás znovu vítám u nového čísla Kalamáře, letošního již čtvrtého vydání.

Během měsíce září se uskutečnilo hned několik školních akcí. Některé jsme již tradiční a konají se každoročně v tuto dobu, jiné se nemohly s ohledem na pandemii uskutečnit minulý školní rok, proto se přesunuly na pozdější termín.

Nejprve Vám přiblížíme horolezecký kurz, na který navazují další sportovní reportáže, tentokrát z cyklovýletu. V šestých třídách proběhly adaptační kurzy - můžete si přečíst hned tři články z různých tříd. Samozřejmě nechybí novinky z družiny.

O tom, jaké informace na sebe prozradil jeden z vyučujících, se dočtete v rubrice Rozhovor. Znovu jsme zařadili anketní otázky, které nám zodpovídali noví žáci ve škole, a to z prvních a šestých ročníků. Prostřednictvím sportovní rubriky se můžete blíže seznámit s fungováním klubu SK Tichá. Nesmí chybět ani článek ze zvířecího světa, který se zamýšlí, zda zachraňovat ježka na podzim. Při ohlédnutí do minulosti si připomeneme Říjnovou revoluci v Rusku. Dále Vám poskytneme rekordy a zajímavosti o platformě YouTube, recenze knih a v zábavné sekci si můžete vyluštit osmisměrku s vtipem. Toto číslo uzavírají výtvarná a digitální díla žáků školy.

Tak to byl rychlý průlet naším novým číslem Kalamáře. Teď stačí se jen pohodlně usadit k uvařenému čaji, zachumlat se do deky a přečíst si jednotlivé články, které jsme pro Vás připravili.

Přeji Všem krásné a klidné prožití podzimních dnů.

Markéta Boková,
šéfredaktorka

Obsah

Kaleidoskop školních událostí

Horolezci, horolezkyně, horolezčata - na Rabštejně	3
Cyklovýlet na Horní Bečvu.....	5
Postřehy cyklisty Vojty Pešáka.....	7
Adaptační kurz 6.A.....	8
Adaptační kurz 6.B.....	9
Adaptační kurz 6.C.....	10
Zprávy z naší družiny.....	11

Rozhovor

Mým dětským snem bylo stát se kosmonautem, ale i paní učitelkou.....	12
--	----

Hlavní téma

Nové tváře v naší škole.....	13
------------------------------	----

Sportovní okénko

Sportovní klub Tichá.....	16
---------------------------	----

Svět zvířat

Záchrana ježka na podzim?.....	17
--------------------------------	----

Putování časem

Říjnová revoluce.....	18
-----------------------	----

Co je IN

Rekordy a zajímavosti o YouTube.....	18
--------------------------------------	----

Recenze

J. K. Rowlingová - Harry Potter (knižní recenze).....	19
Vojtěch Matocha – Prašina (knižní recenze)	19

Kvízy, křížovky

Osmisměrka s vtipem.....	19
--------------------------	----

Tvorba žáků

Výtvarná a digitální díla.....	19
--------------------------------	----

Horolezci, horolezkyně, horolezčata - na Rabštejně

Na začátku letošního školního roku jsem absolvovala kurz lezení po skalách, který se konal od 6. do 8. září a byl určen všem zájemcům z řad žáků devátých ročníků. Pedagogický dozor zde vykonávali - paní učitelka Krygelová, pan učitel Koláček a paní asistentka Fabíková.

První den jsme museli brzo ráno vstávat, abychom se stihli ještě otestovat před nastoupením do vlaku. První část naší cesty probíhala po železnici, poté jsme přestoupili na autobus a úspěšně dorazili do Bedřichova-Oskavy. Odtud jsme museli dojít ještě kousek pěšky na chatu Rabštejn. Tady jsme byli ubytováni.

Poté jsme vyrazili na skály, které se nacházely nedaleko chaty. K dispozici nám byli čtyři instruktoři, tři muži a jedna žena.

Nejprve jsme si zkoušeli lezení po dvou méně obtížných skalách. U obou jsme rozlišovali levou a pravou stranu, protože se lišily náročností

Lezení nebylo jednoduché, ale nakonec jsme to všichni zvládli
| Foto: paní asistentka Fabíková

Spokojené tváře po dalším úspěšném výstupu | Foto: paní asistentka Fabíková

výstupu. Pro moje první lezení v životě jsem si vybrala druhou skálu, její levou stranu. Napoprvé se mi nepodařilo dostat se až nahoru, ale zvládla jsem to už na druhý pokus. Pak jsem si vyzkoušela i jiné trasy lezení a většinou se mi dařilo dostávat se až na samotné vrcholy.

Po návratu zpátky na chatu nás zanedlouho čekala večeře a po ní jsme měli volný program. Vylosovali jsme si týmy po třech a hráli přehazovanou, ale nedohráli jsme ji kvůli tmě.

Druhý den byl budíček o půl osmé a o hodinu později jsme se sešli u snídaně. Ta byla vynikající. Mohli jsme si dát máslové croissanty, párky, nutelu nebo marmeládu, z pečiva chleba či rohlík. Po snídani jsme vyrazili na skály, na stejné místo jako den předtím. Vybrali jsme si lehčí skálu a učili se slaňovat.

Poté následoval oběd a po něm si většina z nás šla vyzkoušet

obtížnější skály. Ale já, Samča, Jonáš, Verča a Michal jsme si zvolili jiný program, a to slaňování ve vzduchu. To bylo super, i když jsem měla strach. Potom jsme přešli za ostatními a na slaňování šli zase jiní.

Ze slaňování mě dost bolely ruce, proto jsem tentokrát nevylezla až nahoru, ale jen pod převis. Tam jsem cítila, že dál už to nezvládnou. Několik spolužáků však vylezlo až nahoru.

Po večeri na chatě jsme dohráli přehazovanou. Někteří se přihlásili do piškvorkového turnaje, já ale ne.

Třetí den jsme vstávali o něco dříve, protože jsme se museli sbalit na cestu domů. Po snídani už jsme nevyrazili na skály, ale čekala nás zhruba desetikilometrová procházka, z které jsme se vrátili kolem poledne. Po obědě bylo vyhlášení výsledků přehazované a piškvorkového turnaje. Poté jsme se vydali pěšky na autobusovou zastávku.

Bylo to super, ale zároveň i dost náročné | Foto: paní asistentka Fabíková

S jedním přestupem jsme dorazili do Olomouce, kde jsme

měli hodinu čas. Ti, co měli zájem, strávili tuto dobu krátkou prohlídkou města. Pak nás už čekala jen cesta domů.

Horolezecký kurz se mi moc líbil a chtěla bych někdy jet ještě jednou.

K sestupu dolů jsme používali slaňování | Foto: paní asistentka Fabíková

Markéta Molková, IX.A

Cyklovýlet na Horní Bečvu

Ještě předtím, než proběhl cyklovýlet, museli všichni přihlášení žáci absolvovat školení na dopravním hřišti ve frenštátském autokempu. Tam jsme se učili nejen poznávat dopravní značky, ale zároveň jsme si vyzkoušeli i naše praktické dovednosti na kole. Přejížděli jsme po úzkém nebo nerovném povrchu, přesně po čáře jsme objížděli osmičku či jednou rukou přenášeli míček z jedné misky do druhé.

Chvilu těsně před výjezdem od školy | Foto: paní učitelka Strálková

Cyklovýlet začal 15. září, kdy byl sraz u školy naplánován na osmou hodinu ráno. Celkem nás jelo 35 žáků ze tří tříd - 8.A, 8.B a 8.C. Doprovázeli nás paní učitelé Koláček a Hýl a paní učitelky Strálková s Pítrovou.

Před odjezdem se museli všichni

se všichni sešli v vrcholu. Zde obě skupiny poobědvaly a přivítaly hodinová pauza, aby načerpaly síly na další pokračování cesty. Z Martiňáku by krásný výhled na okolní krajinu!

Následoval dlouhý sjezd na

Po dojezdu do cíle, hotelu Cherry na Horní Bečvě, jsme byli ubytováni - většina kluků do chatek a děvčata do pokojů na hotelu.

Večere byla naplánována na 18:30 hodin. Podávala se polévka a kuře na paprice, kdo měl ještě

S ohledem na bezpečnost jsme jeli jednotlivě za sebou s rozestupy | Foto: paní učitelka Strálková

žáci otestovat na covid-19, proto jsme vyjeli trochu se zpožděním kolem deváté hodiny. Naše trasa vedla přes Maralák, kde jsme se rozdělili na dvě skupiny - jedna jela asi o deset kilometrů delší trasu než ta druhá. Po krátké přestávce jsme pokračovali dále na Martiňák, který již byl náročnější, ale nakonec jsme

Horní Bečvu, kde jsme si v místním obchodě mohli doplnit zásoby jídla a pití, což bylo super. Poté si to první skupina namířila přímo na ubytování, zatímco zdatnější jedinci si prodloužili svou trasu a vyšlapali si navíc příkrý kopec. Ale z kopce to byla zábava, někdy strach, prostě všechno možné.

později hlad, mohl si dát vánočku s marmeládou.

Po večeri jsme si mohli vybrat, co budeme dělat. První nabízenou aktivitou byl turnaj v nohejbalu, druhou možností bylo jít na procházku. Večerka byla ve 21:30 hodin.

Krátká občerstvovací pauza a pokračujeme dále | Foto: paní učitelka Střalková

Druhý den ráno v osm hodin byla snídaně v podobě rautu. Po snídani jsme měli asi hodinu na sbalení věcí. Velké batohy jsme naložili do auta a vytáhli kola z kolárny. Udělali jsme si úžasnou hromadnou fotku. Znovu jsme se rozdělili na dvě stejné skupiny jako předešlý den, tentokrát ne kvůli délce trasy, ale proto, abychom nejeli jako jedna velká skupina.

Zpáteční cesta byla pořád po rovince, bohužel začalo trochu pršet, ale i tak jsme dojeli do Rožnova pod Radhoštěm, do parku Gibon, kde byla hodinová pauza na oběd a odpočinek. Poté už to bylo jen do kopce a to teda bylo něco. Vzali jsme to přes největší kopce, co tam byly. Až na samotném konci našeho cyklovýletu jsme sjeli z kopce do Trojanovic a odtud

pokračovali do Frenštátu. Kolem třetí hodiny odpoledne jsme dorazili ke škole. V ní jsme si vyzvedli batohy s našimi věcmi, které nám přivezla dodávka z ubytování.

Všichni účastníci cyklovýlet zvládli a nikomu se nic vážného nestalo. Mně se tento výlet moc líbil.

A jak tuto školní akci hodnotili další účastníci? Položila jsem jim dvě otázky:

1. Co pro tebe bylo na tomto výletu nejhorší (nejtěžší)?
2. Co pro tebe bylo na tomto výletu nejlepší?

Valérie Mazochová, 8.B: „Nejhorší byly kopce. Líbilo se mi všechno, připadá, že jsem se více seznámila s vedlejšími třídami.“

Klára Vaňková, 8.B: „Nejhorší bylo těch posledních deset kilometrů ve skupině pro zdatnější cyklisty. Nejlepší byl kolektiv a celkově jsme se s některými lidmi více spřátelili a moc jsem si celý cyklovýlet užila.“

Adéla Bordovská, VIII.C

I takto může vypadat cyklovýlet osmých tříd | Foto: paní učitelka Střalková

Postřehy cyklisty Vojty Pešáka

Ráno jsem byl nervózní, že to jídlo na vrcholu. Z Martiňáku jsme neujedu. Byl jsem vybaven se vydali na Horní Bečvu, kde jsme magnéziem a skoro plnou si nakoupili sladkosti a pití.

První zastávka byla na Maraláku | Foto: paní učitelka Strálková

lékárničkou. A jedem! První krizová situace nastala hned sto metrů od školy. Zapomněli jsme vesty a panu učiteli Koláčkovi nešel tachometr.

Jeli jsme na Maralák. Cesta byla v pořádku. Potom přišlo stoupání, ale bylo to super. Všichni jsme měli plno sil. Z Maraláku jsme sjížděli asi patnáct minut z kopce na hlavní cestu. Na Martiňák se to hodně vleкло. Odměnou nám bylo výborné

Polovina žáků vyrazila směr hotel a druhá půlka jela ještě zhruba deset kilometrů do kopce. Bylo to hrozné, ale věděl jsem, že to musíme dát. Chtěl bych poděkovat paní učitelce Pítrové za intenzivní motivaci.

Večer jsme hráli karty | Foto: paní učitelka Strálková

Po zdolání tohoto úseku jsme jeli do hotelu Cherry.

Dělali jsme „nepořádek“. Já jsem tančil. Večer šli někteří hrát karty a některé čekala večerní procházka. Ve 23 hodin jsme šli spát. Ráno byla sranda, skoro všechny jsme probudili. Měl jsem největší snídani. Cesta zpátky byla dobrá. Jen druhá skupina se ztratila. Ale našli se. Za mě super výlet.

A co pro Vojtu a další účastníky bylo na cyklovýletě nejtěžší/nejhorší a naopak nejlepší?

Vojtěch Pešák, 8.B: „Nejhorší byly ty kopce, ale bylo to zároveň super tím, že jsme se navzájem podporovali a že byla sranda. A nejlepší se nedá říct jen jedna věc, všechno bylo super - nakonec i ty kopce, srandy na hotelu, sjíždění

kopců, za mě super výlet. Skvělí učitelé na nás dohlíželi, aby se nám nic nestalo, děkujeme za všechno a musíme zas někdy něco podniknout.“

Petr Svoboda, 8.B: „Nejtěžší bylo závěrečné stoupání po kamenité cestě a nejlepší hmmm.... nejlepší asi bylo, jak jsme jeli po cyklostezce zpátky.“

Kristýna Šrubařová, 8.B: „Souhlasím s Petrem, že nejtěžší byla kamenitá cesta a nejlepší bylo, jak jsme přijížděli do penzionu.“

Právě jsme zdolali náročné stoupání a musíme si odpočinout | Foto: paní učitelka Strálková

Vojtěch Pešák, VIII. B

Adaptační kurz 6.A

Na začátku září jsme absolvovali adaptační kurz. Do naší třídy přestoupilo sedm nových žáků z Trojanovic, s kterými jsme se měli více seznámit. K tomu sloužily skupinové hry. Nejprve jsme se přesunuli do učebny výtvarky, kde jsme si sedli do kruhu a přehazovali si mezi sebou pěnový míč. Ten, kdo ho dostal, musel o sobě něco říct a poté ho hodil libovolnému kamarádovi (aby se o spolužákovi také něco nového dozvěděl).

Potom jsme šli na Horečky. Po cestě jsme hráli hru, kdy jsme měli tři plastové vršky a za každé negativní nebo sprosté slovo, co jsme řekli, jsme museli odevzdat vršek tomu, kdo nás slyšel toto slovo říct.

Po příchodu na Horečky bylo naším úkolem vylustit křížovku na stezce v korunách stromů. Zde jsme hledali různé informace, například jaký je pták roku 2020 a další.

Další aktivita probíhala na louce poblíž, kde jsme hráli hru důvěry. Ta probíhala tím způsobem, že si žák zavázal oči a jeho spolužák ho navigoval, aby došel k panu učiteli. Poté jsme se vyměnili, aby si každý z nás vyzkoušel, v které roli se cítí lépe a také jak moc důvěřuje svému kamarádovi.

Na závěr celého dne jsme všichni dostali diplom a tatrunku.

Všichni účastníci ze třídy 6.A při adaptačním kurzu | Foto: pan učitel Hýl

Spolupracující tým při dopoledním programu | Foto: pan učitel Hýl

Skupinová práce pod dohledem školní psycholožky Jurochové | Foto: pan učitel Hýl

Vyplňování křížovky na Horečkách | Foto: pan učitel Hýl

Tadeáš Krejčí, VI.A
Jakub Kryške, VI.A

Adaptační kurz 6.B

V pátek 3. září 2021 měla třída 6.B adaptační kurz. Dopoledne jsme strávili ve výtvarném ateliéru, kde jsme hráli spoustu her. Hry nás velmi bavily a zažili jsme spoustu legrace. Jedna z nejlepších her byla smajlíci☺☺☺.

Po obědě jsme vyrazili na Horečky. V plánu bylo vyběhnout schody vedle skokanských můstků, ale nakonec jsme šli lesní cestou.

Na Horečkách jsme luštili hádanky na téma živočišná říše. Odpovědi, které jsme neznaly, jsme našli na stezce v korunách stromů.

U zvoničky jsme si zahráli hru důvěry, která se nám taky moc líbila. Děkujeme moc za krásný zážitek, snad si něco podobného někdy zopakujeme.

Při výšlapu na Horečky | Foto: pan učitel Hanzelka

Kdo bude mít křížovku nejdříve vyplněnou?

| Foto: pan učitel Hanzelka

Cestou byla legrace | Foto: pan učitel Hanzelka

I tento úkol jsme zvládli vyřešit | Foto: pan učitel Hanzelka

Kaleidoskop školských událostí

Klára Zrubková, VI.B
Anička Nguyen, VI.B

Adaptační kurz 6.C

Třída 6.C je složena jen z žáků z Tiché a z Trojanovic. Dne 8. září jsme společně absolvovali adaptační kurz, který byl letos pouze jednodenní a užili jsme si ho s naší třídní učitelkou Adamčíkovou, s paní asistentkou a se školní psycholožkou.

Ve škole jsme se sešli v 8 hodin a nejdříve jsme luštili tajenku. Potom jsme hráli různé hry, dovídali se nové

Společné hry ve výtvarné učebně nás bavily | Foto: paní učitelka Adamčíková

Přemýšlíme nad jedním z úkolů | Foto: paní učitelka Adamčíková

informace o na louku naproti Rekovicím, paní spolužácích a učitelka nás rozdělila do dvojic, kdy si jeden z dvojice zavázal oči šátkem a druhý ho musel dovést na určené místo a nemohl u toho mluvit. Nakonec jsme dostali obědem.

Poté nás čekal výlet na Horečky.

Před školou každý z nás dostal čtyři vršky od pet lahví a cestou jsme nemohli říct žádné záporné slovo. Při každém porušení jsme museli dát vršek tomu, kdo to slyšel. Vyhrál ten, kdo měl nejvíc vršků.

Na Horečkách jsme dostali křížovku a odpovědi jsme hledali na stezce v korunách stromů. Potom jsme šli

Adaptační kurz se mi moc líbil, nejvíce mě bavila hra, při které jsme nemohli říkat záporná slova. A určitě jsem se více poznala s novými spolužáky.

Kamila Maková, VI.C

Hledání odpovědi na otázky na stezce v korunách stromů | Foto: paní učitelka Adamčíková

Šťastné úsměvy po obdržení diplomů | Foto: paní učitelka Adamčíková

Zprávy z naší družiny

Začal nám nový školní rok a jak už je v září zvykem, tak i letos si pro nás cvičitelé frenštátského sokola připravili akci "Den v pohybu". Děti byly rozděleny do družstev, ve kterých plnily různé pohybové úkoly. Za odměnu pak získaly diplomy a drobné ceny. Akce probíhala za krásného počasí

na hřišti u sokolovny a nám všem se moc líbila.

Jelikož nám začátek října poskytl ještě teplé, ale zároveň i větrné dny, mohli jsme s dětmi uspořádat tradiční drakiádu. Žáci z některých oddělení družiny si přinesli své draky z domova, ale byla i oddělení, kde si skupinky dětí

vyráběly draky samy z poskytnutých materiálů. Větrné podmínky byly příznivé a my jsme si pouštění draků s dětmi užili.

Kolektiv školní družiny

Společná fotografie na akci „Den v pohybu“

| Foto: dodal kolektiv družiny

Dostali jsme balóanky, které jsme si hned nafoukli

| Foto: dodal kolektiv družiny

Při soutěžích jsme byli rozděleni do družstev | Foto: dodal kolektiv družiny

Pouštění draků bylo perfektní | Foto: dodal kolektiv družiny

Mým dětským snem bylo stát se kosmonautem, ale i paní učitelkou

Od začátku září vidáme na naší škole novou paní učitelku, Markétu Šenkeříkovou. Setkáváme se s ní v hodinách výtvarné výchovy. Vyzpovídala jsme ji, abychom se o ní dozvěděli něco více, zejména mě zajímaly její vzpomínky na studium, předchozí pracovní zkušenosti, sny či záliby ve volném čase.

Kde jste působila, než jste přišla na naši školu a byla práce učitele Vaším dětským snem?

Předtím, než jsem nastoupila jako paní učitelka na ZŠ Záhumí ve Frenštátě p. R., tak jsem nepůsobila na žádné jiné škole. Jsem čerstvým absolventem Ostravské univerzity, kde jsem úspěšně dokončila vysokoškolské studium se zaměřením na výtvarnou výchovu.

Jako dítě jsem chtěla dělat mnoho povolání, od kosmonauta po umělce, grafického designéra nebo také moderátorku. Paní učitelka do těchto dětských snů ale také patřila.

Slyšela jsem, že kromě výuky na naší škole organizujete i tábory v Astře. Obě tyto činnosti se týkají práce s dětmi, v čem tedy spatřujete největší rozdíl?

Vedoucí na táborech a povolání učitele jsou dvě velice rozdílné role, ale i přesto mají toho spoustu společného. Největší rozdíl vnímám ve vztahu s dětmi, ve škole je to víc na profesionální úrovni, kdy mi děti vykaží, na táborech je náš vztah víc kamarádský, proto si tykáme. Často mám problém se přeprogramovat.

Jak byste zhodnotila sebe jako žákyni? A kromě výtvarné výchovy, které předměty byly Vaše oblíbené?

Nechci tvrdit, že jsem byla nejpilnější žákyně, to bych lhala. Byly předměty, které mě bavily více a předměty, které mě bavily méně, ale to je přirozené u každého z nás. Moc mě nebavila fyzika, chemie a pracovní činnosti. Lepší vztah jsem měla k matematice, ze které jsem jezdila na olympiády, k

zeměpisu a samozřejmě k výtvarné výchově.

Co ráda děláte ve svém volném čase? A co nejraději kreslíte?

Svůj volný čas ráda trávím s přáteli, s mým kocourem, jezdím na výlety, chodím na hory a hraju na kytaru. Součástí mého volného času jsou také taneční kroužky *street dance*, které vedu v CVC Astra. Mám ráda také vaření, čtení zajímavých článků a uměleckou tvorbu všeho druhu, například vypalování do dřeva, malbu na zed', fotografii a video art.

Co se kresby týče, tak kreslím ráda neurčité věci - různé vizuální struktury, textury a detaily související s prací s linií, bodem a

plochou. Mám mnoho věcí, co ve svém volném čase dělám, mám však jeden velký problém, že toho volného času nemám mnoho.

Máte nějaký mimoškolní sen, který si chcete splnit?

Ano, samozřejmě mám. Mým snem je navštívit mnoho destinací v našem krásném světě. Moc mě láká Island, Maroko, Istanbul, Řím nebo také Dubaj, Tokio a Kalifornie. Ne, že bych chtěla být celý život na cestách, ale občas se někde podívat a poznávat svět mi přijde jako příjemný kompromis.

Paní učitelka Markéta Šenkeříková | Foto: dodala paní učitelka Šenkeříková

Nové tváře v naší škole

Začal nám další školní rok, a to znamená jediné - naši školu začala navštěvovat spousta nových žáků. Prvního září byli slavnostně i se svými rodiči přivítáni prvňáčci. Na Záhuni máme tento rok tři první třídy. Kromě nejnižších tříd přibyla na naší škole i nová šestá třída, 6.C, která je složena z dětí dojíždějících z Trojanovic a z Tiché. Dalších

Jan Bednář, 1.A: „Těšil jsem se na učení. Nejvíc se mi líbí přestávky.“

Adéla Davidová, 1.A:

„Těšila jsem se do školy, protože se tu učím a jsem tu se svým kamarádem Honzíkem. A mám ráda velkou svačtinovou přestávku, když mi mamka dá něco dobrého. Hodně mě to tu baví.“

Filip Kocián, 1.A:

„Těšil jsem se na učení a nejradši mám odpolední družinu.“

Alex Loprais, 1.B:

„Líbí se mi ve škole, chutnají mi obědy, paní učitelka je na nás hodná. Líbí se mi tady všechno.“

Šimon Rovňák, 1.B:

„Já jsem se nejvíc tady těšil na paní

Usměvavá třída 1.A pod vedením paní učitelky Skřečkové | Foto: Karolína Gliwitzky, VIII.C

sedm dětí z Trojanovic přestoupilo do třídy 6.A.

Vzhledem k tomu, že pro všechny tyto žáky znamenal přestup na novou školu velkou změnu v jejich životě, položili jsme některým novým žákům pár otázek.

Prvňáčků jsme se zeptali:

Na co ses těšil do školy?

Co se ti ve škole nejvíce líbí?

Tomáš Kupčík, 1.A:

„Moc jsem se těšil na učení, na matematiku, tělocvik, písanku. Nejvíc se mi líbí tělocvik.“

Nela Fojtíková, 1.A:

„Těšila jsem se do školy na paní učitelku a je moc hodná. Líbí se mi tělocvik.“

Nikolas Knápek, 1.A:

„Těšil jsem se na učení. A strašně se mi líbí, když dělám příklady.“

učitelku a potom ještě na matiku a na živou abecedu. Nejvíc tady ve škole se mi líbí výtvarka.“

Max Pastorek, 1.B:

„Nejvíc jsem se těšil na angličtinu a na paní učitelku. Chutnají mi ve škole obědy. Líbí se mi tu všechno.“

Viktoria Harabišová, 1.B

„Já jsem se nejvíc těšila na školu a na paní učitelku a na matiku a chutnají mi obědy. Nejvíc se mi tu líbí paní učitelka.“

Několik prvních týdnů už mají za sebou i žáci 1.B pod dohledem paní učitelky Zrubkové | Foto: Karolína Gliwitzky, VIII.C

Zuzana Kubátová, 1.B:

„Já jsem se nejvíc těšila na školu a na paní učitelku a na výtvarku. Mně se nejvíc líbí angličtina.“

Tereza Kubátová, 1.B:

„Já jsem se těšila na školu a na paní učitelku. Nejvíc se mi líbí všechno.“

Karolína Holeňová, 1.C:

„Těšila jsem se na výtvarku a na angličtinu. Líbí se mi, jak si hrajeme, učíme se, a jak máme

angličtinu.“

Pavlína Čadová, 1.C:

„Já jsem se těšila na angličtinu a nejvíc se mi líbí, jak si tu hrajeme s děckama.“

Erik Chuchma, 1.C:

„Těšil jsem se na angličtinu a na tělocvik. Líbí se mi matematika, angličtina a tělocvik.“

Mikuláš Hrubíš, 1.C:

„Těšil jsem se na angličtinu a na český jazyk. Nejvíc se mi líbí

angličtina.“

Natálie Adamcová, 1.C:

„Já jsem se těšila na děcka a na učení. A moc se mi líbí matika a čeština.“

Andrea Ulčáková, 1.C

„Těšila jsem se, až se naučím hodně písmenek. Líbí se mi tělocvik a angličtina.“

Své první dojmy ze školy nám sdělily i děti ze třídy 1.C pod vedením paní učitelky Lubojacké

| Foto: Karolína Gliwitzky, VIII.C

Třída 6.A rozšířilo sedm žáků z Trojanovic | Foto: Karolína Gliwitzky, VIII.C

Sofie Hluchánová, 1.C

„Těšila jsem se nejvíc tady na pani učitelku. Nelíbí se mi tady, jak je tady děsný kravál.“

U šestáků jsme zjišťovali odpovědi na následující otázky:

Co tě na škole překvapilo?

Jaký předmět tě nejvíce baví?

Lukáš Jurek, 6.A:

„Můj nejoblíbenější předmět je tělocvik a překvapilo mě, že tu máme tolik spolužáků.“

Marek Lukášek, 6.A:

„Na škole mě překvapilo to, že je dost velká. Mají tu dobré obědy a jsou tu i dobří spolužáci. Nejvíc mě baví matematika, tělocvik a výtvarka.“

Mikuláš Potůček, 6.A:

„Na téhle škole mě překvapilo, že tady mám hodně kámošů a jsou tady dobří učitelé. A můj oblíbený předmět je zeměpis.“

Matouš Jurek, 6.A:

„Překvapilo mě, že je velká škola, jsou tu dobří učitelé, mají dobré obědy. A nejvíc mě baví čeština, matika, výtvarka a tělák.“

Jaroslav Mikeska, 6.C:

„Překvapilo mě, že tu je hodně spolužáků a že tu je bufet. Nejoblíbenější předmět je tělocvik.“

Ladislav Kunderát, 6.C

„Nejvíc mě překvapil bufet a obědy. A moje nejoblíbenější předměty jsou tělocvik a pracovky.“

Lukáš Lee, 6.C:

„Jsem rád na téhle škole, protože je strašně velká a je tu hodně různých věcí. Taky mě překvapilo, že tahle škola má svůj vlastní bufet a začínám si tu zvykat a je to tu dobré. A můj nejoblíbenější předmět jsou pracovní činnosti, protože tam stavíme se stavebníci Merkur a tak dále.“

Adéla Válková, 6.C

„Líbí se mi, že tahle škola je větší a že má bufet. A můj nejoblíbenější předmět je tělocvik.“

Kamila Maková, 6.C:

„Překvapilo mě tady, že mám hodně spolužáků a ta škola je velká. A můj nejoblíbenější předmět je zeměpis a výtvarná výchova.“

Silvie Kuchařová, VIII.C

Markéta Boková, IX.C

Třída 6.C vytvořila zcela nový kolektiv složený z žáků z Tiché a Trojanovic | Foto: Karolína Gliwitzky, VIII.C

Sportovní klub Tichá

Sportovní klub Tichá je český fotbalový klub v obci Tichá v okrese Nový Jičín, který byl založen v dubnu roku 1944. Klub je účastníkem I. B třídy Moravskoslezského kraje, hraje sedmou nejvyšší soutěž.

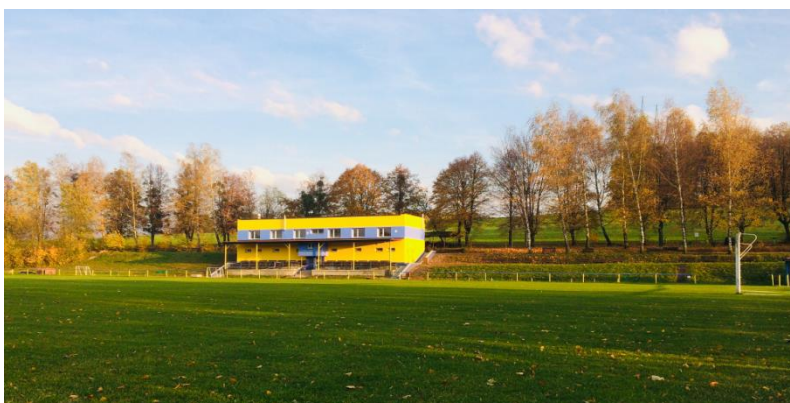
První průkopníci fotbalu v Tiché se objevují již ve dvacátých letech, věnovali se mu také někteří členové jednoty Sokol Tichá. V roce 1943 začali nadšenci fotbalu budovat hřiště v dolní části obce na pozemku pana Šrámků a v dubnu následujícího roku byl založen samostatný fotbalový klub S.K.Tichá. Na historicky první slavnostní utkání byl pozván sousední Frenštát pod Radhoštěm, který zvítězil výsledkem 11:1.

Největším úspěchem klubu je účast v krajském (župním) přeboru v sezónách 2001/2002 a 2002/2003.

Dvakrát se povedlo hráčům Tiché získat také okresní pohár, a to v letech 1997 a v roce 2014. V tomtéž roce, v sobotu 19. července 2014, oslavil fotbalový klub TJ Sokol Tichá 70 let od svého založení. Akce, kterou navštívila početná část diváků, se opravdu vydařila. Na místním pažitě se proháněla slavná baníkovská jména jako Bolf, Bystroň, Veselý, Daněk či Samec. Vrcholem oslav byl souboj mezi All Stars Tichá a All Stars FC Baník Ostrava. Hostující hráči potvrdili, že fotbal nezapomněli hrát ani v pokročilejším věku, v celém střetnutí jasně dominovali a porazili domácí výběr 5:2.

Klubové barvy: modrá a žlutá
| Foto: Fotbalskticha.cz

Nově zrekonstruovaná budova u fotbalového hřiště | Foto: Fotbalskticha.cz

Před dvěma lety byla zrekonstruována budova u fotbalového hřiště. V ní se nachází klubovna, šatny, sprchy či WC, vše je nově opraveno. V porovnání s jinými kluby, kde jsme hráli, jsou tyto šatny opravdu luxusní.

SK Tichá má aktuálně v této sezóně tři družstva: muže, což jsou fotbalisté starší 18 let, mladší žáci, kde hrají děti do 13 let včetně a starší přípravku zahrnující děti do 11 let včetně.

Já jsem kapitánem mladších žáků. Na tréninky se scházíme dvakrát týdně, v pondělí a ve středu. Mezi naše výborné trenéry patří Leoš Vaněk, Martin Krpec, Roman Bok a Michal Genzer. Náš tým mladších žáků se skládá z perfektní party, v níž jsou jak kluci, tak i holky od 9 do 13 let.

Přejeme si, aby se zde fotbal udržel a mohli jsme dál pokračovat, jak v trénování, tak v udržování kondičky, a nemuseli dojíždět do vzdálených měst. Díky naší vytrvalosti a zapálenosti se nám začalo dařit. Svědčí o tom i výsledek mého spoluhráče a útočníka Michala Genzera, který je momentálně nejlepším střelcem sezóny s 27 góly. Sice nám chybí ještě odehrát jeden zápas s Kunčicemi pod Ondřejníkem, ale protože má před svým pronásledovatelem na druhém místě

náskok 13 gólů, tak ho asi nikdo nepřestřílí.

Náš tým momentálně drží první místo v tabulce se šesti výhrami a dvěma remízami. Po ukončení podzimní sezóny budeme mít tréninky v tělocvičně místní ZŠ Tichá a čekají nás také turnaje v hale.

Každý rok před letními prázdninami máme zakončení sezóny s již tradičním zápasem "Přípravky" proti "Maminkám" a letos jsme nově měli také zápas

Logo klubu | Foto: Fotbalskticha.cz

"Tatínkové" proti "Žákům".

Mužům se tento rok také daří, drží se na prozatímním 3. místě v tabulce. Velkou zásluhu na tomto úspěchu má nový trenér, Daniel Kula.

Tomáš Bok, VII.C

Záchrana ježka na podzim?

V podzimní části roku je jednou z nejčastěji kladených otázek na dispečinku jednotlivých záchranných stanic „Našli jsme ježka, co s ním máme dělat?“

Vše záleží na situaci daného dne, kdy se s ježkem potkáme. V ideálním (a také nejčastějším) případě je nejlepší, nedělat nic a nechat ježka být.

Po mnoho let se tradovalo, že o tom, zda podzimní ježek patří do lidské péče, rozhoduje jeho hmotnost. Ježek před zimním spánkem potřebuje tukové zásoby, aby je spotřebovával po celou zimu až do doby, kdy už nemrzne a venku je dost potravy. Pokud má tuku méně, hrozí, že se probudí dříve a bez potravy v chladu zcela vyčerpán uhyne. Jenže, dávno neplatí, že pokud se ježek probudí v únoru, probudí se do mrazu a prostředí bez potravy.

Malí ježci pravděpodobně spotřebovávají přes zimu svoje tukové zásoby pomaleji. Jde o domněnku ochránců přírody, protože se jim už několikrát povedlo najít na konci března v přírodě ježka, který měl něco málo přes 200 gramů. Z tohoto důvodu hmotnost ježčího mláděte v daném podzimním měsíci nemůže být tím hlavním kritériem pro rozhodování, zda vzít či nevzít ježka do lidské péče.

V případě, že je ježek vzbuzený během zimy a nemrzne, nechejme jej na místě a pouze mu dodávejme potravu, vodu a vhodný úkryt.

Pokud žijeme tam, kde se očekává rychlý nástup delšího mrazivého období a ježek má váhu menší než 300-400 gramů, pak zvažujeme pomoc. Ve městech doporučujeme „nezachraňovat“ ježky, pokud mají v prosinci hmotnost alespoň 250 gramů. Samozřejmě, pokud víte, kde

takový „prcek“ zimuje, je možné mu pomoci poskytnutím suchých kočičích granulí.

Někdy se stane, že ježčí miminka osiří, když jejich matka zahyne. Tato mláďata o hmotnosti 30-50 gramů potřebují okamžitou

I takového malého ježka můžete nalézt | Foto: Google Images

pomoc. Je však třeba důkladně prověřit, že mláďata jsou opravdu osiřelá. Ježčí samice svá mláďata často opouští i na delší dobu, když se vydává hledat potravu. Je třeba vyčkat minimálně tři hodiny, než se mláďata odeberou. Takto malé ježky je nejlepší umístit do záchranné stanice.

Pokud většího ježka v mrazivém období domů vezmeme, je potřeba upozornit na pár důležitých věcí. Péče o ježka začíná důkladnou prohlídkou. Při prohlídce ježka je důležité všimnout si jeho chování. Zdravý jedinec se v neznámém prostředí zpravidla zavine. Zavnutí ježka lze zabránit tak, že pánevní končetiny se šetrně uchopí oběma rukama, povytáhnou se dozadu a pozvednou tak, aby hrudní

končetiny zůstaly na podložce. Tato poloha umožní zkontrolovat břicho. Známkami zdraví jsou lesklé nezapadlé oči, vlhký nos a píchající bodliny. Nemocný ježek se nezavine a může mít zapadlá očka.

Prohlídkou těla zjistíme, zda má ježek parazity. Vždy po odchytu je třeba ježka odblešit a odčervit. K tomu potřebujete pomoc veterináře, který určí lék a dávku, co ježkovi neublíží.

V případě, že se rozhodnete poskytnout ježkovi „ubytování“, pamatujte si, že jeden ježek potřebuje prostor o minimální velikosti 1-2 m² (to je nezbytné pro udržení kondice a zdraví ježka) a boudičku na spaní (může to být papírová krabice nebo dřevěný domeček). Ubytovací prostor pro ježka by se měl nacházet v suché, světlé a větratelné místnosti s teplotou 19°C (měřeno u země). To platí pro ježky do hmotnosti 300 gramů a 15°C pro ježky těžší.

Ježek je hmyzožravec, proto musí v jeho

jídelníčku převažovat masitá strava. Nejlepší jsou granule a konzervy pro kočky. A voda.

Po vlastní zkušenosti s ježkem Jeronýmem, kterého jsme si přinesli právě na Jeronýma a vypouštěli až později na jaře, musím říci, že péče není jednoduchá, ježek je „utíkač“ a také je to takové malé „prasátko“...udělat svou „potřebu“ nechodí na jedno místo, ale všude, kde ho napadne. Buďte na to připraveni!

Zdroj: STÝBLO, Petr. Našli jsme ježka, co s ním máme dělat? *Český svaz ochránců přírody*, 3. 10. 2021.

Jindřich Sládek, VII.D

Říjnová revoluce

V Evropě už tři roky zuří první světová válka a jednu z nejvýznamnějších světových mocností, Rusko, zmítá hospodářská a vojenská krize. Zemí otřásají demonstrace a stávky, nespokojenost se šíří a země se stále hlouběji propadá v krizi. Jedna revoluce proběhla téhož roku v únoru, ta svrhla cara Mikuláše a nastolila prozatímní vládu, ovšem téměř bezvýsledně. Nespokojenost a protesty trvají dále.

Velká masa nespokojených občanů je často jako časovaná

Zavražděná carská rodina | Foto: Wikipedie

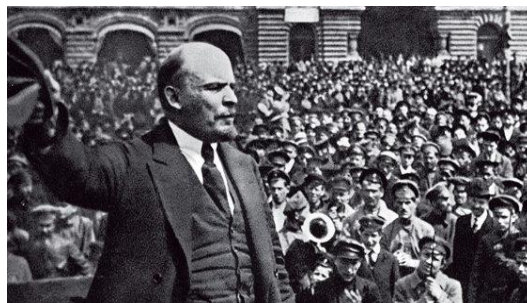
bomba a ta v Rusku explodovala

7. listopadu 1917 (v juliánském kalendáři 25. října, proto název Říjnová revoluce). Revoluce začala pověstným výstřelem z křižníku Aurora na Zimní palác a proběhla relativně v poklidu, bez většího krveprolití. Ale to

nejhorší teprve následovalo, jelikož bolševickou část Ruské sociálně demokratické strany vedl Vladimír Iljič Lenin. Ten rozpoutal rudý teror, zabít byl každý odpůrce režimu. Vzhledem

k tomu, že Leninův bratr byl dříve popraven za účast v atentátu na cara, nechal Lenin zavraždit i carskou rodinu, jejich osobního lékaře a služebnictvo.

Následovala ruská občanská válka mezi rudými (bolševici) a bílými (republikáni, monarchisté a pravoslavní), v níž

Nejvýznamnější bolševický představitel – Lenin

| Foto: Google Images

přišlo o život kolem osmi milionů lidí.

Boje skončily v roce 1920, kdy bolševici vyhráli tuto občanskou válku a uhájili svou moc. Lenin umírá v roce 1924. Zdálo se, že nejhorší je pryč... Avšak přišla Stalinova krutovláda, kdy v čistkách a politicky vykonstruovaných procesech bylo popraveno na deset milionů lidí.

Říjnová revoluce uvrhla rozlohou největší zemi světa do komunistického režimu na tři čtvrtě století a dodnes jsou vidět ekonomické následky.

Horymír Zářecký, IX.A

Rekordy a zajímavosti o YouTube

Dnes jsem se rozhodl psát o jedné z nejpobulárnějších sociálních sítí na celém světě. Tuto stránku navštívil snad každý z vás, ale málokdo o této stránce ví bližší informace. Proto se vám pokusím dnes odkrýt zákulisí světového gigantu YouTube.

- YouTube založili tři bývalí zaměstnanci Elona Muska - Jawed Karim, Chad Hurly a Steve Chen.
- Platforma YouTube je aktivována v 93 zemích světa, stále je tedy hodně států, kde se YouTube nevyskytuje.
- YouTube je po Facebooku druhá nejpobulárnější sociální platforma na světě. Má 1,9 miliardy uživatelů.
- Během sledování desetiminutového videa se na

YouTube nahraje dalších 3500 hodin videí.

- YouTube v roce 2007 odkoupil Google za 35 miliard korun. Ředitelkou Youtube se stala žena, která pronajímala garáž Larrymu Pagovi při zakládání společnosti Google.
- Nejdelší video na YouTube má 570 hodin.
- 23% lidí vypne video po deseti vteřinách.
- YouTube ročně vydělá 287,63 miliard korun.
- Nejvyhledávanější výraz na YouTube je „HOW TO KISS“, jak správně líbat.
- Nejbohatější Youtuber je Ryan Ghazi . Je mu sedm let a vydělává si 600 milionů korun ročně.
- První video na YouTube, které dosáhlo jedné miliardy zhlédnutí, byl hudební hit „Gangnam style“.

- Video, které dosáhlo nejrychleji jedné miliardy zhlédnutí, bylo písnička od Adél s názvem „Hello“.
- Tento hit dosáhl uvedeného počtu zhlédnutí za 87 dní. První miliardové video „Gangnam style“ toho dosáhlo za dvojnásobný čas.
- Nejsledovanější video na YouTube je písnička Despacito, která už má 7,5 miliardy zhlédnutí.
- Primát za nejsledovanější animovanou pohádku drží 17. epizoda ruské animované pohádky „Máša a medvěd“.
- K oblíbenosti YouTube pomáhá i různorodost jazyků, na YouTube můžete najít videa v 76 různých jazycích.
- Každý den je zhlédnuto asi pět miliard videí.

Jiří Svíčka, IX.A

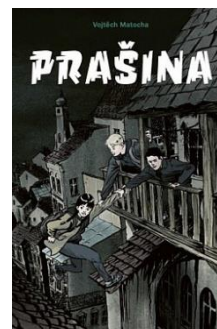

Vojtěch Matocha – Prašina (knižní recenze)

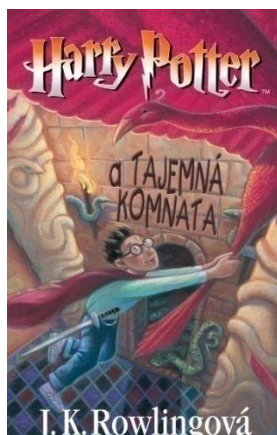
Dílo Prašina je knihou českého autora, napsal ji Vojtěch Matocha.

Kniha je o zapadlé části Prahy, ve které se dějí záhadné věci. Zaujala mě svými realistickými kresbami, které ilustroval Karel Osoha. Je zajímavá a vůbec jsem se při čtení nenudil. Svým napínavým a akčním obsahem můžeme knihu zařadit do kategorie pro zdatnější a vyspělejší čtenáře.

Mé hodnocení: 10/10

Google Images

Google Images

J. K. Rowlingová – Harry Potter (knižní recenze)

Tato recenze se bude zabývat všemi sedmi díly knižní série s názvem Harry Potter. Celou sérii napsala spisovatelka J. K. Rowlingová.

Líbí se mi, že v knihách je spousta pasáží, které ve filmu ani nejsou. Také je v nich mnohem podrobněji vysvětlena a popsána spousta věcí a scének, které ve filmu neuvidíte. Moje nejoblíbenější díly z celé série jsou první dvě knihy, tedy Kámen mudrců a Tajemná komnata. Celá knižní série je spíše pro větší a vyspělejší čtenáře.

Mé hodnocení: 10/10

Jonáš Vavrečka, VI.A

Osmisměrka s vtipem

Ptá se turista afrického domorodce:

„Je možné se v té řece vykoupat?“

„Pane, je tam plno krokodýlů. Koupat se může až dva kilometry po proudu v místech, kde se už řeka vlévá do moře.“

„A tam už krokodýlové určitě nejsou?“

„Ne, pane, (.....TAJENKA.....).“

B	O	H	E	Ň	O	J	J	A	Č	Í
O	B	O	T	A	A	U	T	O	A	K
G	O	S	T	A	K	E	S	B	R	L
Á	R	O	B	O	T	O	K	A	E	Í
T	Á	B	O	R	Í	K	O	L	Z	Č
Ž	N	O	S	R	M	A	B	A	E	L
O	O	N	A	K	O	S	Y	Ů	M	S

Oheň, čaj, mezera, obor, tábor, robot, omítka, les, klíč, skoby, bota, ona, sako, obal ,auto, nos, tágo, kat

Tajenku osmisměrky naleznete na poslední straně Kalamáře.

Barbora Stanečková, VII.A

Výtvarná a digitální díla

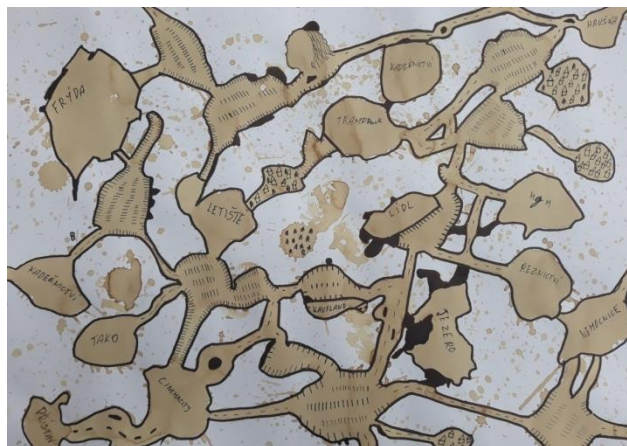
Volná tvorba | Anežka Butorová, IX.C

Nalezené obrazy | Marika Jančová, VIII.C

Volná tvorba | Zoe Zářecká, IX.B

Nalezené obrazy | Ludmila Hlaváčová, VIII.C

Podzim je tady | Společná práce žáků 2. stupně

Podzim je tady (v rámečcích) | Společná práce žáků 2. stupně

Podzim je tady | Společná práce žáků 2. stupně

Sofia Zuzana Staněková, V.B

SPRÁVNÉ DOPLNĚNÍ OSMISMĚRKY S VTIPEM Z TOHOTO ČÍSLA:

„Ne, pane, **bojí se žraloků.**“

Ročník č. 4/2021

Časopis vydává ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Záhuní 408, okres Nový Jičín

Šéfredaktor: Markéta Boková

Redakční tým: Tomáš Bok, Adéla Bordovská, Anežka Jašková, Tadeáš Krejčí, Jakub Kryške, Silvie Kuchařová, Jindřich Sládek, Barbora Stanečková, Jiří Svíčka, Jonáš Vavrečka, Horymír Zářecký

Spolupracující žáci: Kamila Maková, Markéta Molková, Anička Nguyen, Vojtěch Pešák, Klára Zrubková

Fotograf: Karolína Gliwitzky

Autor loga časopisu: Jiří Svíčka

Grafické zpracování: Jiří Svíčka, Mgr. David Hýl

Editor a korektor: Mgr. David Hýl

Spolupracující pedagogičtí pracovníci: Mgr. Kamila Adamčíková, Mgr. Jana Babincová, Jana Fabíková, Ing. Dagmar Gajdušková, Mgr. Milan Hanzelka, Mgr. Renáta Lubojacká, Mgr. Jitka Skřečková, Mgr. Lenka Střalková, Mgr. Markéta Šenkeříková, Mgr. Miroslava Zrubková

Adresa redakce: ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Záhuní 408, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm, okres Nový Jičín

Email redakce: redakce@skolafren.cz